

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri-ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opraviništvo, na katero naj se blagovoljlo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Zadra se praškim časopisom brzojavlja, da se od avstrijske strani delajo tako velike vojne priprave, da je sklepati, da misli Avstrija na spomlad s svojo vojsko Hercegovino zavzeti. To je več mogoče, kajti tudi od drugod se isto poroča. — Gotovo je, da vojna stranka v Avstriji, izpoznavajoča, da podolžna Dalmacija brez zahrbtja Hercegovine in turške Hrvatske za Avstrijo nema pravega pomena, hočejo te dele zasesti in sedaj priprave delajo. To se razumeje, da prej mora Andrassy pasti predno se to izvede, ker on kot Magjar ne bode dovolil, da se Avstrija s Slovani pomnoži. —

Drugo poročilo tudi iz Dalmacije pravi, da bode Avstrija na spomlad vsem pribeglim pomoč odtegnila in jih v Hercegovino-Bosno nazaj pognala, češ, saj so Turki reforme sprejeli in obljubili človeško z vami delati. Tega ne verjemo. To bi se samo reklo, ubogo rajo pod nož in na kolec goniti, in takega barbarstva v Avstriji nij še bilo in ga valjda ne bode. Torej smatramo ono vest kot magjarsko-ustavoverno željo ali neistino.

Sicer „N. Fr. Pr.“ želi in za to meni, da je bil dalmatinski namestnik general Rodić te dni na Dunaj poklican, da ga je Andrassy podučil, kako naj se odslej ostrejšje dela nasproti vstašem ob meji. Vendar mi si drznemo misliti, da je general Rodić na Dunaji še s kom drugim govoril, nego le z Andrassyjem, kateri je pač kot Magjar uže od početka z „N. Fr. Pr.“ vred želel, da bi se vstanek brž zatrl, torej bi bil uže od kraja lahko dajal v tem smislu Rodiću ukaze, — ko bi baš on v tem oziru ukazovati imel. Ali vse kaže, da ima pri nas še vojno ministerstvo in vrhovni vojni poveljnik Nj. v. cesar včasih svoje mne-

nje, ki se pokazuje zraven prusijanskega in magjarskega in nad Andrassyjevim.

Ruske „St. Peterburgsk. Vedomosti“ pišejo o položaji v orijentu: Diplomacija se zastonj trudi, odvrniti določitev onega vprašanja, ki se ne da več odlagati. Zgodovina zadnjih 15 let kaže jasno, da se določitev tega vprašanja z nobenim pripomočkom ne da več zadrževati. Tako je bilo z vprašanjem národnega zjedinenja Nemčije in Italije, katero se je zvršilo proti volji vse Evrope. Tako je tudi z jugoslovanskim vprašanjem. Zastonj ga skušajo diplomati zavirati: vprašanje je popolnem zrelo in ne bode se več posrečilo odložiti ga. Začetek konca bode posedenje vstalih provincij, ki bode najbrž dogodilo se kmalu. — Kako je torej, če ruske novine tako odločno govoré, da se v nemških glasilih trdi, da ruska vlada proti razširjenju vstanka in proti srbskeji akciji dela?

Iz Belgrada se neprenehoma javlja, da se Srbija na vso moč orožuje. Tako čitamo v dopisih zemunskega Graničarja in praških listov. — Srbske novine pišejo kakor vse druge tudi o Andrassyjevi noti, pa so trdno preverjene, da se v Turčiji njegove reforme ne dajo izvesti, zato vstajniki ne bodo orožja položili in bodo na spomlad drugo pomoč dobili. O avstrijskeji intervenciji piše belgradski Istok: „ako pojde avstrijska vojska v Hercegovino, da izvede „potrebne reforme“, teško da ne bi potem šla tudi ruska vojska, da izvede — testament turške države.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. februarja.

Liberalno naše nemško ministerstvo je sklenilo, da liberalne klosterske postave,

katero je njegova stranka sklenila, ne bode predložilo cesarju v potrjenje. — Nu, nam je za to klostersko postavo toliko, ko za lanski sneg, ali ministerstvo in ustavoverna stranka tu njista dosle na! Stranka bi morala ministerstvu nezaupnico dati, to pa bi moralo odstopiti.

Ogerski ministri pridejo ta teden zopet na Dunaj. Posvetovali se bodo baje tudi o hranjenji bosenskih pribežnikov. Sicer pa bode predmet obravnav bankovno vprašanje.

Vnanje države.

Na *Francoskem* se je vršilo včeraj prevažno dejanje, volitve poslancev v národno skupščino. Francija po svojih deset milijonov volilcih stopa čez pet let zopet na volišče in bode v osodnem glasovanji izrekla, ali hoče svobodna biti in se sama vladati, ali pak hoče zopet tilnik upogniti, da jo vladajo čestiteljni samopridniki, prevzetna jedna familija, ali jedna kasta. Volitve bodo po arrondissementih. Vsak voli jednega poslanca, le v onih okrajih, ki imajo čez sto tisoč prebivalcev, voli se jeden ali toliko več poslancev, kolikor 100.000 duš. Volitev se je začela včeraj ob 8. zjutraj in trajala do 6. zvečer. O rezultatu ne moremo še nič vedeti, vendar se sme za trdno upati, da so republikanci dobili lepo večino kljub temu, da je ministerski predsednik reakcijonar Buffet vse storil, kar je mogel, da bi jim večino vzel.

Na *Španiskem* so se v severu zopet začeli bojevati. Poroča se, da mnogi Karlisti prebegajo k Alfonzu in govoré tudi, da se utegne don Karlos pobotati z Alfonzom, ter potem naseliti se na Ogerskem, kjer je po Modenskem vojvodi podedoval graščino.

Bismarku angleške „Times“ na njegov govor proti socijaldemokratom levite beró in pravijo, naj rajši skrbi za manjšo vojsko in manjši davek, da ne bode nemški delavec čedalje bolj ubog, potem ne bode zmešan socijaldemokrat in si ne bode želel, izseljevati se, kakor dosedaj.

Dopisi.

Iz slovenje - bistrškega okraja 17. febr. [Izv. dop.] Te dni so

Listek.

Zaklad.

(Slobodno poslovenil Jos Žirovnik.)

„Ljubi oče, pojdi vendar še jedenkrat k bratu,“ prosila je uboga žena vaškega mizarja svojega žalostnega moža; „zaupaj,“ je nadaljevala, „v boga in popisuj bratu našo revščino, gotovo boš njegovo srce omečil.“

Mizar vstane iz-za mize in si odveže predpasnik in reče ženi: „Saj je zastonj, dobro ga poznam, kakovšen je, vendar ga hočem še jedenkrat prositi, da bi nam pomagal.“

Jurij odide in gre k bratu Janezu, ki je vaški sodnik bil. Ravno je delal račune, ko ta vstopi. Srpo pogleda prišlega in pravi: „Ravno prav, da si prišel, uže sem te hotel terjati za ostali davek.“

„Ah, Janez,“ odgovarja mu žalosten mi-

zar, „kako ti morem denarja prinesiti, ko še sam lakoto trpim. Prišel sem marveč, da bi mi posodil nekoliko mernikov žita, katere ti bom v jeseni vrnil.“

„Nič ne dam, tudi ne morem, ker sem uže dosta za te storil,“ odvrne nevoljno sodnik. „Ako mi kmalo davka ne prineseš, te naznamim gospodski.“

S temi besedami odšel je trdosrčni v bližnjo sobo.

Brezupno odide mizar Jurij. Doma najde vse domače okoli mize zbrane. „Saj sem vedel,“ nagovori oče zbrano družino, „da nič ne bo.“ Lažje bi kamen omečili kot njega, pa vendar, otroci, malo potrpite, jutri zjutraj dobite sadja obilo.“

Luna priplava na nebo. Vse je tiho, le šumenje Save razganja nekoliko nočno tihoto. Ura odbije najst in čuj — nekaj šumi za sodnikovo hišo. Nek mož preskoči ograjo in pride na vrt.

Nekaj časa posluša. Potem spleza hitro s pripravno košaro na črešnjevo drevo.

Nekoliko časa sedi mož na vejah in obira sadje, kar sliši nekako šumenje. Velika vrata v sodnikoveji hiši se odpro in sam Janez stopi ven in jih tiho zapre.

Našemu Jurju, ki je bil na črešnji, je bilo silno teško, ko je videl, da njegov brat naravnost na vrt k črešnji korati.

A Janez se še ne zmeni za drevo, marveč začne koj kopati z motiko globoko jamo pri drevesu. Ko je uže precej globoka bila, splazi se tiho v hišo in prinese lonec v vrt soboj, gre trikrat okolo črešnje, postavi lonec v luknjo in govori: „Satan, tu imaš moje premoženje; nobenemu ne pripusti, da bi to dobil, kot tistemu, kateri bi se svojo ženo trikrat okolo drevesa šel.“

Potem zadela Janez luknjo s travo in rušinjami, in se tiho splazi v hišo.

Naš Jurij mej tem nij obrnil očij od

se v našem okraji vršile volitve volilnih mož, ki imajo z mariborskimi in sv. lenartskimi volilci 26. t. m. v Mariboru voliti deželnega poslanca. Le šmartinska fara na Pohorju zaradi velicega snega še nij volila. Agitacija nij bila tako silna kakor drugekrati, izid pa vsakako povoljnější za národno stranko, kakor pri poslednjih volitvah. V Črešnovci je propal znani nemškutarski agitator Sorschag po domače Miglič ter so izvoljeni štirji odločno národní možje. Tudi v Makolah in Laporjih so volitvo dobro izpale, dalje v tinskeji občini, kjer je zraven dveh zanesljivih kmetiskih posestnikov izvoljen g. državni poslanec dr. Vošnjak za volilnega moža. Sploh se smemo nadejati, da bode vsaj polovica tukajšnjih volilcev za národnega kandidata g. dr. Radeja glasovala, mej tem, ko pri prejšnjih volitvah še tretjina nij bila zanesljiva. Ker je izvzemši kake tri glasove ves šentlenartski okraj národne može izvolil, v mariborskem pa tudi nadpolovična večina mož národna, upamo, da na dan 26. t. m. zopet jedenkrat Slovenci zmagamo v tem, na skrajnej meji Slovenstva ležečem okraji.

Za mesta in trga Slov. Bistrica, Slov. Gradec itd. kandiduje namesto odstopivšega barona Rasta g. grof Attems ml. ter bode brezdvomno izvoljen. Gosp. Kaligarič v Slov. Gradci nij hotel kandidature prevzeti.

Kakor povsod, smo tudi tukaj imeli silno snega, kar je zadrževalo delo v vinogradih. Denarna stiska v našem okraji je velika, ker ljudje vsled lanske toče nemajo ničesar za prodati, ampak še celo kupiti si morajo živež.

Od Svibnja. 18. febr. [Izv. dop.] Za dobra 2 meseca preteče uže celih 8 let, odkar nam je podpisal cesar nov šolski zakon, kateri je za poroka, da se bode smel ubog slovensk kmet tudi še kaj drugega koristnega učiti, ne samo 9 tujih grehov, itd. pa vendar še zdaj odraščá naša mladina brez jako potrebnega poduka, kakor glive po gozdu. Vrh tega pa uže davek plačujemo za poduk, katerega še nemamo!!

Odkar živi človek na zemlji, vedno je bila večina ljudij nevedna, hudobna in trmasta proti dobri stvari. Večina nevednosti tudi pri nas tako pervlada, da se naš kmet (druzega tu tako nij razven 2 svečenikov) sam nikdar v 20 letih od denes izvestno ne loti ustanovitve zistematizovane

národne učilne. Ljudje, kateri imajo besedo za takovo plemenito početje imajo zaraščene oči in ušesa za to stvar, nikogar pa nemajo nad soboj, da bi jih k temu ali vzbujal ali pa silil. Ondašnji g. kaplan uže več let ima šolo „za silo“. Vsak pa ve, da jelševa trta — sicer res boljši kot nič — nij bog zna koliko vredna. Ona luknja, kamor se redkokrat peščica mladina zbere, je boljše svinjaku slična, nego li učilni. Nek kmet je pred nekaj leti hudo kregal bivšega kaplana o pobiranji bire za poduk, češ, da njegovi otroci nemajo podplatov, da bi le $\frac{3}{4}$ ure daleč zabadavo (zastonj) trgali, dočim je g. kaplan le na lov mesti v učilno hojeval.

Mi mlajši Svibenčani smo s tem jako nezadovoljni, posebno ker naši sosedje vsi (razven Dobovca) imajo učitelje, kateri so se za to izobrazili. Mi smo s tem razžaljeni, da se nihče ne briga za naše mladine prosveto. Druge dote otrokom ubogo malo moremo dati; ako pa še čisto nepripravljena za življenje odraste, kaj bode ž njo?! Kam čemo pa drugam v učilno pošiljati otroke? Do Račija ima najmenj $1\frac{1}{2}$ urej do Št. Jurija najmenj debelo uro, do Št. Janža pa celo 2 uri, kakor tudi na Dole. Kaj pa še od središča naše županije?

Prava mati svojega otroka, — ako sama ne zna izkibacati iz blata — vestno izleče iz luže. Tako vestnost pak zanesljivo pričakujemo od za to postavljene sl. c. kr. vlade — od g. glavarja krškega.

Kar se tiče kraja, kjer bo stala naša učilna, smatramo za podlago učilno v Račjem, nikakor pa ono nepravilno stavljeno v Št. Jurji. V Račjem je naime trg ter onda bode ostala učilna, v Št. Jurji pak se utegne prestaviti ali bližnje Svibnje, ali pa dalje od Svibnja, nego je sedaj. Vsakdo nepristransko sodeči pri nas misli prostor blizu potoka Sapote, in to najoddaljenije od Račjega za potezo do Samca (vulgo: „Strometa“), ker Starogorci imajo več nego 1 uro hoda ($\frac{1}{2}$ milje) do učilne v Račjem. Najnižje bi utegnolo se to poslopje staviti na Jagnjenici. To se zna v 1. slučaju zadovoljni bili bi Čemerjani in drugi na levem bregu Sapote, v 2. pak Jagnjenčani in Jatničani. Sicer pa, ako bi se strogo ne oziralo na š., kateri vleva, kako daleč sme biti učilna, želeti bilo bi, da bi stalo novo naše svetišče národne prosvete pod župniško cerkvijo v Svibnji. Po nikakovej ceni pak naj ne stoji šola pri svi-

benjskem farovžu. Ako bi to bilo, bilo bi to samo na ljubav kateheta, nikakor pa na korist kmetske večine.

Iz Dunaja 19. febr. [Izv. dop.] (Povodenj na Dunaji.) Od leta 1830 nij bilo take povodnji na Dunaji kot jo imamo letos. Visok sneg toplo vreme zadnjih dnij, na vrh še dež, ki nekatere dnij sem skoro vsak dan life, prouzročilo je silno nevarnost, v kojoj se nahajajo kraji ob obalih Donave ležeči, posebno pa nekatera predmestja dunajska. Poročila iz gorenjih krajev Donave prorokovale so uže pred tremi dnevi Dunaju, da bode velika povodenj. 18. t. m. obistinilo se je prorokovanje. Velikanska dela, ki jih je mesto Dunaj zadnja leta izpeljalo proti velikej in močnej Donavi, kedar bi hotela, kot je to uže njena stara navada, predmestja poplaviti velikanskih žrtev zahtevajoč, vsa so se iskazala kot popolnem ničeva in slaba proti strašnemu elementu proti vodi! Od ranega jutra naraščala je od trenutka do tronotka skoro vidoma Donava. Neizrecno veliko ledu valilo se je kot gorastne pečine s temnimi valovi v strugi Donave in njenem kanalu. Ob 9. uri 17 min. naznanjal je strel kanonov, da je nevarnost tú. Akoravno se v tej uri še nij bilo nadejati se hitre povodnji, naznanjal je telegram iz Pasove, da je In narasel da 12, Donava do 11 črevljev. Voda je velikansko narasla. In ta voda ima priti v noči od 18. do 19. februarja.

V Leopoldovem predmestji bilo je po prvem strelu kanonov vse živo, razbujeno. Ob obalih dunajskega kanala videl sem ob 1. polu dne vse črno ljudij nagnjetenih, posebno tam, kjer se iziva Dunajšica v dunajski kanal. Na štacijah bili so veslarji konsignirani. Povsod in povsod so se delale priprave za rešenje ljudij. Uže okolu poludne bila so mestna kopališča, poslopja dunajskega parobrodskega društva obdana od vode; in prebivalci cesarskih mlinov bili so uže v velikej nevarnosti. V dunajskem kanalu je v jednej uri voda dosegla nenavadno visokost 4 metrov. Zopet se je slišal strel. V Leopoldovem predmestji (kjer stanuje največ židov) so kleti uže polne vode. V nizko ležečih ulicah nij več videti tlaku; ulice postale so mala jezera. Isto tako so v okrajih: Ressau, Weissgärber in Erdberg kleti nizko ležečih hiš polne vode.

Okolo polu dveh pelje se cesar s svojim adjutantom skozi predmestje Leopoldovo, da

čudnega brata. Koj, ko je brat odšel, skoči z drevesa in hiti s črešnjami domov.

Tiho odpre hišne vrata. Otroci so bili uže davno pri pokoji, samo žena še nij spala, ker čudno se jej je zdelo možovo izostajanje od doma. Kar sliši tihe korake, vrata se odpró in Jurij vstopi: „Marta,“ je šepetal, „hitro se napravi in pojdi z menoj.“

„Pa vendar ne misliš kaj slabega početi,“ ugovarja mu žena.

„Ne boj se,“ pravi Jurij in potegne Marto sè soboj.

Šla sta črez sodnikovo dvorišče na vrt naravnost k črešnji.

Tukaj pravi mizar: „Pojdiva trikrat okolo drevesa, pa nič ne govori.“

Ko sta to storila, reče mož: „Sedaj je zaklad moj.“ Potem začne z motiko kopati in v kratkem se leskeče srebro in zlato pri luninem svitu.

Mizarjeva žena je skoro okamnela, ko je

videla srebro. On pa izkoplja lonec in migne ženi, naj gresta domov.

Domov prišedša, pripoveduje Jurij Marti vse, kar se mu je pripetilo. Potem strese denar na mizo in ga prešteje. Bilo je okoli 10.000 gld.

Drugi dan je poplačal vse dolgove in si kupil najpotrebnejšega. Vest, da je Jurij najedenkrat obogatel, se je hitro razširila po vsej vasi. Tudi sodnik je zvedel o tem in ga terjal za davek.

Jurij vzame nekaj zlatih in jih nese sodniku.

Sodnik vidi zlato in si misli: Kaj, ti zlati so taki, kot moji, ki sem jih zakopal.

Vendar ne reče nič, da bratu davkarsko knjižico nazaj in Jurij odide.

Janez takoj odpre okno, da bi videl, je-li še jama zadelana. Bilo je vse tako, kakoršno je prej zapustil. Vendar gre še jedenkrat po noči na vrt. Naglo začne odkopavati jamo, pa joj!

— jama je vedno večja bila, a zaklada nikjer, katerega je več let vkup spravljaj.

Tiho se splazi zopet domov v svesti si, da nemà nihče drugi denarja kakor Jurij.

Naslednji dan uže toži mizarja. Za tri mesece pride določitev, da nij samo zaklad mizarjev, marveč mora še sodnik precejšnjo svoto denarja zavoljo zakopanja zaklada plačati.

Da je bil Janez od tega časa največji Jurjev sovražnik, se razume. Mizar je imel srečo, vse mu je šlo po godu in ob kratkem je bil najbogatejši v celej vasi.

Pet let je preteklo in sodnik zbolí. Pokliče tedaj mizarja in mu govori: Ker vidim, da moram umreti in nemam otrok, prepuščam tebi vse moje imetje. Potem je umrl.

Pri novi volitvi je bil Jurij za sodnika izvoljen.

Živel je v prijateljstvu sè sosedi in sreča mu je bila mila.

se uveri o nevarnosti povodnji. Ob 4. uri se je stoprv vrnil v mesto.

Ob dveh po polu dne bil je juže del gorenje dunajske ceste pod vodo. Na desnem obrežji dunajskega kanala drvila je voda v nekatere ulice. Lampelmaut, njeni magacini i cesarjevo kopališče so uže pod vodo. V hiši št. 45. na gorenjej dunajski cesti je voda v dvoru narasla do 20 centimetrov. Ujetniki te hiše bili so uže do polu dne deložirani. Tudi se je pri tej hiši pripravilo več čolničev, in na stražo so bili ravno sem poslani pijonirji z vesli.

Prišla je ravno v tem trenutku vest, da je centralno pokopališče pod vodo. Mestni fizikus da povelje, da se odslej, dokler traja povodenj, mrlički pokopavajo na pokopališču Marksovem.

Strašna poročila došla so iz Praterja. Na prostoru vstric „dunajske razstave“ narasla je voda do 7. ure zvečer do 5.06 metrov. Prostor dunajske razstave je do arkad pri rotundi pod vodo. Južne vrata so tudi pod vodo.

Erdbergermaisa je polovica pod vodo. 120 ljudij morali so v tamošnji šoli nastaniti. Cesarjevič prišel je sem gledat priprave za rešitev. Odtod peljal se je v Nussdorf.

Povodenj je prejela uže jedno žrtev. 4 mlinarji v Nussdorfu so hoteli svoje življenje rešiti. Trem se je posrečilo, četrti izginil je mej ledenimi ploščami.

Ob 7. uri na večer poslan je bil fijaker v Prater, da reši tam dva človeka. A voda sega konjema uže do trebuha, on ne more dalje. Vrnil se je. — Vojaško kopališče je v velikej nevarnosti. Vojaki bili so od povodnji prenačljeni. Na strehi čakali so rešitve. A do kopališča nij moč po nobenej ceni priti. Stoprv ob 11. uri po noči poročal je telegraf, da so vojaki z najhujšo silo bili rešeni.

Po polu dne plaval je mej pečinami ledovja hišica, iz koje sta klicala dva človeka na pomoč. Ali sta bila rešena ali ne, nij še znano.

Okolo 12. ure po noči poročalo se je, da voda še vedno narašča, ter da je nevarnost za Leopoldovo predmestje in Prater vedno večja. V kopališču za plavanje v Praterju čaka 20 oseb, mož žensk in otrok na rešitev.

Iz Kremsa se poroča: Vejakom genij-skim posrečilo se je s streljanjem spraviti led v tek in s tem odvrniti nevarnost. Donava

Več let je preteklo. Nekega večera uže v mraku pride rokodelski pomagáč v vas. Bilo je ravno ob žetvi. Nij imel menda precej denarja, kajti šel je mimo gostilne in koračil proti najlepšji hiši, ker je mislil, da ga bo gospodar zastonj prenočil.

A uže na pragu mu pride star, a vendar še močan mož naproti in mu njegovo prošnjo odbije, rekoč: Jaz nemam prenočišča za vas, drugje si ga iščite.

Potnik je vzdihnil pri teh besedah, kajti ravno je začelo deževati. Zato gre hitro v bližnji skedenj.

A v polu noči ga zbudi škripanje vrat. Boječe pogleda skozi luknjo in vidi gospodarja sè svetilnico v roci ravno proti skednju iti.

Kmet začne jamo kopati v nekem kotu in ko je dogotovil, gre zopet v hišo.

Mej tem si poišče potnik pripravno ležišče, da bi ga opazoval.

(Konec prih.)

je narasla za 8 čevljev. Prebivalci Steina bili so primorani, zemeljska stanovanja popustiti. Uro pozneje poroča se, da je voda narasla na 10 1/2 čevljev, ter da je nevarnost zmirom večja. (Končal o polu dne 19. febr. Dalje prihodnjič.)

Iz Dunaja 17. febr. [Izv. dop.] Tukajšnji čitatelji „Slovenskega Naroda“, kojih je najmenj 70, so uže jako nejevoljni*) da še nijste priobčili kakov obširen dopis o „besedi“ na čast g. Jos. Stritarju.

Ako je „Primorac“ obširno o tej slavnosti akadem. društva „Slovenije“ poročal, ako je „Soča“ imela kritiko o imenovanj besedi — koja kritika se ne sme mej najtemeljitejši šteti, ako je celo dunajski nemški časopis „Innland“ zeló simpatično pisal posebno o slovenskem petji, spodobilo bi se vendar, da tudi „Slov. Narod“, ki je v slovenskej žurnalistiki najmerodajnejši, o „Stritarjevej besedi“, katero črhne. Ker je od bivšega predsednika „Slovenije“ K. navlašč za dopisovalca v „Slov. Narod“ in poročevalca o delovanji „Slovenije“ imenovani do sedaj molčal, in ker vam drugi engážirani dopisnik tudi nij ničesa poročal, naj vam jaz opišem ono slavnost, ki se je tako izborno obnesla. Mnogoštevilno občinstvo vseh političnih barv kazalo je, kako da spoštuje moža, ki je vse svoje moči posvetil svojemu národu. Pri tej slavnosti zastopano je bilo vesoljno Slovanstvo. Počastilo nas je devet Slovanskih društev. Mnogoštevilno so se udeležili vrli Čehi, naša brača Hrvati, mili nam gostje: Poljaki, Rusini, Rusi Srbi, navzočnih je bilo tudi več Italijanov, celo Francozje imeli so svojega zastopnika pri našej slavnosti, ki je kakor mi je sam pravil, kar očaran bil krasnih slovenskih melodij. Tudi nemškega občinstva bilo je dovolj navzočnega i temeljito izobražene nemške dame so izvrstno sodile to slovensko zabavo. Ako so katerega národa melodije ginljive, so gotovo one vas Slovencev; ako se kateri národ sodi po kakovosti njega pesnij, do srca segajočih melodij, potem moram najboljšo sodbo izreči o vas Slovencih; tako mi je argumentirala dama, vrlo izobražena. Na takove sodbe, mislim, morajo posebno ponosni biti slovenski pevci, ki so ta dan z burnim rokopleskom, živahnimi „živio- i bravo“ klici vsako pesen morali ponavljati. Najbolj pak so dopadale pesni: „Oblačku“ z bariton in tenor-solo; gg. Rus in dr. Ferjančič sta čudovito krasno pevala svoje uloge; C. Mašekov čveterospev „pri zibelki“, ki so ga peli uže imenovana gospoda i dr. Stergar i g. Krašovec; pel se je tako milo i ginljivo, da vam nij moč opisati; „pesen slepca“, ki jo je pel g. Rus, a brenče spremljal ga ves zbor, dopadala je neizmerno; pela se je tudi tako izborno, kakor jo še nijsem čul nikdar peti. G. Krašovec je moral neko napitnico petkrat zaporedoma peti. Njegovega basa tresla se je cela sobana. — Slovenski pevci uže davno slujejo kot izvrstni na Dunaji, a mej Slovani tu živečimi kot najboljši. Izvrsten pevovodja doktorand Gros bil je burno izzivan; naj se mu tudi javno izreče najtoplejša zahvala za trud, ki ga je posvetil toliko blagemu namenu. Saj je vendar vsakdor trdil, da tako dobro izšolanih pevcev kot so Slovenci, so mej Slovani rariteta. Posebna hvala tudi gg. pevcem sploh, ki so se toliko požrtvovalno udeleževali pevskih vaj.

Naj bi še o drugih točkah programa

*) Čudna nevolja. Zakaj pa nobeden ne piše? Ur.

sodil? Memi posameznemu bi se ne dostojala kritika, ko bi se ne vjemala z ono družih. Govor predsednikov, ki vam ga je uže sam poslal in ki ste ga uže priobčili, bil je primeren. O tem govoru bom sploh molčal, ker ga je občinstvo samo sodilo, le toliko bodem kritiziral, da se je govornik z mahanjem rokavov vendar preveč trudil, kar je tu in tam sililo na smeh. Govor g. Sterlè-tov bil je boljše, tako je sodilo občinstvo, ki ga je poslušalo. Igra na citrah bila je izvrstna. Vprašalo me jih je več, je-li sta igralca morebiti konservatorista? I ta kritika je vendar najbolj ljubkajoča. Torej gg. Sicherl in Benedikt še drugokrat! G. Stajar je izvrstno deklamaval. Le tu in tam je v ozbilnem svojem pathosu preveč efekta hotel vzbuditi. „Les extrêmes se touchent“ pravi Francoz, za ta slučaj bi oni izrek jaz prevel: joka preveč in posili, zbudi smeh. Sicer je pak Stajar jeden tistih, ki se je iz mej celega slavnostnega odboro za slavnost naj bolj trudil in obilno potov in časa žrtvoval. Če bi bil odbor več udov imel, kot je bil g. Stajar, ne bi se „Primorac“ spodtikal nad programom. Na „besedo“ isto tako dopisnik „Soče“ ne. One graje so žalibože popolnem opravičene; in če je kdo kriv, da se je program razven točke v petji obsodil, je to gotovo g. predsednik sam. A jaz mu tega ne zamerim; ako človek uže slovi kot „izvrsten jurist“, se mu ne sme zameriti, ako je v drugej stroki malo menj kot izvrsten.

Domače stvari.

— (G. deželne vlade svetovalec pl. Roth) je — kakor se čuje — postal c. kr. dvorni svetovalec.

— (Denes) je slovensko gledališče.

— (Na vino in sadjerejskej šoli) na Slapu pri Vipai, se prične prve dni meseca marca novi brezplačni kurz, za odrastle gospodarje. Kdor želi vstopiti, oglasi naj se pri vodstvu dotične šole do 5. marca.

— (Nova telegrafska postaja) se je odprla 19. t. m. v Mengšu na Kranjskem.

— (Nemška temeljitost.) Nemci se radi bahajo s svojo globoko učenostjo. Vse razmere po vsem širokem sveto poznajo oni najbolje!? — razsodba iz njih ust je utemeljena, nepristranska in tedaj pravična? — Sledeče kot proizvod te pravičnosti in zdrave razsodbe: „Die Oesterreicher sind meiner Ansicht nach höchst übercivilisirte Wilde, mit anderen Worten: sorgfältig-übertünchte Barbaren und Waldmenschen.“ Glej „Athenaeum, Monatschrift, herausgegeben von Dr. Eduard Reich, I. Jahrgang, 8. und 9. Heft; Jena, Hermann Costenoble 1875. Dobro je, da so v Avstriji tudi Nemci mej bivalstvom.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij boleznj, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih i otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsna, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, nepre-bavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in pre-lajenje; posebno se priporoča za dojenke in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričal zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vsučilišču v Mariboru, zdravilnega svētnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda

Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Bréhan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljajo na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Prešlo je uže sedem mescev, odar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled prsnih in čustvenih bolečin, in sicer tako, da sam od dne do dne vidno gnil, in to zaprelo je dolgo časa moj študij. Čul sem od Vaše čudapolne Revalesciere prišel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutil po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalesciere popo nem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresenja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočim vsem bolnim to primerno prav čisto in okusno hrano, kot najboljši pripomček, ter ostanem Vas udani

Gabriel Téschner.

služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapelj, 17. aprila 1862.

Gospodi! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati.

resle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženji čutni, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalesciere in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalesciere zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvalečnosti in popolnega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici in tišanji v prsih.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

Revalesciere je 4krat tečnejša, nego meso, ter pri čdraščenih in otrocih prihrani 50krat več namci, ko pri zdravilih.

V plehaatih puščah po pol funta 1 gold, 50 kr. 1 gold, 50 kr., 2 funta 4 gold, 50 kr., 5 funtov 12 gold, 12 funtov 30 gold, 24 funtov 35 gold.

Revalesciere-Biscuiten v puščah in tabletah za 2 tas 1 gold, 50 kr., 24 tas 2 gold, 50 kr., 48 tas 4 gold, 50 kr., v prahu za 150 tas 10 gold. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kator v vseh mestih pri dobrih lekarnih in specerijskih trgovcih: radi razpošilja dajaka hiša na vse kraje po poštah, kakor tudi povzetki. V Ljubljani Ed. Ehrh, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Proliam, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (328)

Dunajska borza 21. februarja.

(izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	68	gld.	05	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	72		80	
1860 drž. posojilo	111		90	
Akcije narodne banke	890		—	
Kreditne akcije	178		70	
London	114		40	
Napol.	9		15	
C. k. cekini	5		37	
Srebro	103		20	

Zahvala.

Za sočutje v neizmernej žalosti in častno spremstvo, na poti v večnost, mojemu presrčno ljubljenu, nepozabljivemu ateju,

Karolu Gecelj,

učitelju v pokoji,

izreka sorodnikom, prijateljem in znancom, posebno pa prečestiti duhovščini, p. n. udom in g. kapelniku „dramatičnega društva“, gg. pevcem čitalniškim za premilo pevanje žalostink; p. n. udom ljubljanske in vizoviške čitalnice in gg. učiteljem svojo presrčno zahvalo

tugojoč sin

(45) Josip Gecelj.

V Ljubljani, 19. februarja 1876.

Lekarna Piccoli.

„K angelju“
v Ljubljani.

Aparati za samo-briganje,
pasovi za počene, uretralne in
maternične brizgaje.

Menoti-Pastilje (ki so na dunajske svetovne izložbi 1873 dobile darilo). Te pastilje čudovito delajo proti prehlajenji in krču, kakor proti kašlju, jetiki, ki se še le začneta, proti hripi, boleznim na pljučih in v grlu, in proti vsakovrstnem kašlju, tudi kroničnem. Škatljica velja 75 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico. Učinek tega léka je dokazana istina in vsaki bolnik, ki je lék uže poskusil sam na sebi, se bo de radostno prepričal, da je najmočnejše in zanesljivejše sredstvo do sedaj znanih zoper ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Pravi sajdlcev pulver. Nareja se z čisto kemičnih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucat škatelj 6 gold, 60 kr.

Pravo vinskno žganje z soljo, v pomoč bolehnemu človestvu, pri vsih notranjih in vnanjih prisadih, zoper večino boleznij, posebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica 40 kr.

Rajževi pulver, beli in rudečkast. Izključljivo iz vegetabilčnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej podeli izvorno brhkost in čvrstost, kar se nahaja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano na ravnost iz mesta Bergen na Norveškem, brezkusno in ne slabodišeče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih iztlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olajšajoče. 1 steklenica 40 kr. (132—195)

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto proti poštnemu povzetju.

Mej mnogimi anonci, posebno za ure in zlato blago je mnogo taci, ki prebivalce po deželi samo sleparijo. Vsak naj bude svarjen za svojo lastno korist pred kupovanjem, kjer firma prodajalcev ne garantira zadostno. Vse ure in drugo zlato blago, katero kdo pri meni kupi, izmenjam mu po volji vsak čas, ali pa tudi nazaj sprejemem, to je dokaz najostreje soliditete!

Neverjetno, pa resnično!

Za 10 in 12 gl. prava angleška, srebrna cilindur ura s primerno verižico in medailonom, etuijem, ključkom in petletnim garancijskim listom in po vrhu še jedno rezervno steklo za uro. Ravno iste krono-časomerne ure fino ognjo-pozlačene samo gl. 12.50.

Samo 18 ali 25 gl. prava angleška anker-ura, savoneta z dvojnimi pokrovom, fino izrezana poleg tudi še verižica in garancijski list.

Samo 13 gl. prava angleška srebrna in ognjo-pozlačena kronometer-ura z verižico vred, z usnjatim etuijem in garancijskim listom.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontir-ura, najmočnejšega kalibra s kristalnim steklom.

Samo 14 ali 17 gl. prav mala ura za dame iz pravega srebra in ognjo-pozlačena, poleg vratna verižica in garancijski list.

Samo 20 gl. prava angleška fino ognjo-pozlačena srebrna kronometer-ura z dvojnimi plaščem, fino emailirana, poleg tudi še fina verižica, medailon in garancijski list.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša srebrna prava angleška anker-ura na 15 rubinov poleg verižica, medailon, usnjati etui in garancijski list.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontir-ura brez ključka za naviti, poleg verižica in medailon.

Samo 40, 50 in 60 gl. zlata ura za dame z dijamanti.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontir-ura z dvojnimi plaščem, garantirana in patentirana.

Samo 23, 25, 27 gl. zlata ura za dame z verižico, medailonom in garancijskim listom.

Samo 35, 45, 50 gl. prava angleška zlatata anker-ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75, 100 gl. fina zlata remontir-ura s kristalnim steklom. 105 in 115 gl. z dvojnimi plaščem.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer z remontirnim dvojnimi plaščem in kristalnim steklom.

Razun tega pak še vsake vrste drugod od kakega drugega anoncirane ure in gotovo cenejši.

Atelier za popravljanje.

Stare ure, dostokrat preljudi družbinski spomeniki popravljajo se, ter onove. Cene popravljanja s petletno garancijo: gld. 1.50, 3, 5 do 10 gld.

Zlatnina.

Od c. kr. kovničnega urada na Dunaji kot pravo izkušeno.

Prstani.

Prstani za dame gl. 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15. Prstani s pečatnikom za gospode gl. 8, 10, 11, 12 do 20. Poročni prstani gl. 5, 6, 7, 8.

Zlate verižice za ure.

Verižice, kratke s ključkom gld. 1, 20, 25, 30, 35 do 80 v vsakej obliki. Verižice, dolge z gladkim ali facijoniranim pahačem z biseri gl. 28, 30, 35, 40, 50, 55, 60, 65, 70, 80 do 150.

Zlati medailoni

za gospode in dame.

S pravimi kamenji gl. 14, 16, 18, 20, 24, 30, 35, 40, 45, 50.

Zlate garniture.

Brože in uhani gl. 18, 20, 24, 30, 35, 40. S pravimi kamenji ali biseri gl. 36, 40, 45, 50 do 200.

Z dijamanti in brilanti gl. 60, 80, 90, 100 do 200

Zlati uhani.

Lečneti za otroke gl. 1.25, 1.50, 1.75, 2, 3 se ali brez kamenjček. Uhani, dolgi ali okrogli se ali brez kinča, gladki ali pa se pravim kamenjčkom ali pa v obliki sulice gl. 12, 15, 18, 20 do 30. Boutoni z dijamanti ali brilanti gl. 50, 55, 90, 100 do 500.

Zlate gumbce za kemisete in manšete.

Z dragocenimi kamenjčki gl. 6, 7, 8, 10, 12, 14, 18, 20.

Zlate brože.

Enojne najnovejše oblike gl. 12, 15, 20 do 25. S slikami gl. 12, 15, 16 do 40.

Zlati križci.

gl. 6, 7, 8, 9, 10, 12. Se biseri ali dragocenimi kamenjčki gl. 8, 9, 10, 12 do 25.

Zlate prsne igle.

V različnih oblikah, Jokey, Sport itd. od gld. 5 do 30. Se dragocenimi kamenjčki od gl. 5 do 30. Se brilanti gl. 15 do 150.

Zlati brazletci.

Gladki obročki, različne širokosti gld. 18, 20, 26, 30 do 60. Se pravim kamenjčkom ali biseri gld. 30, 36, 40, 50 do 80. Se brilanti od gl. 80 do 500.

Pismena naročila

izvrše se v 24 urah proti poštnemu povzetku ali pripošiljatvi novecev. Na zahtevanje razpošiljajo se tudi ure in zlatnina proti poštnemu povzetku za izbiranje, ter se za neobdržano vrača denar nazaj.

Moje cene so vedno nižje, kakor najnižje povsod, ter zahtevam dobička le sedanjemu času primerno.

Vsi, kateri želé nove ure in zlatnino naročiti, Vsi, kateri stare ure ali staro zlatnino za novo izmenjati želé, se uljudno prosijo, da se obrnejo na mojo firmo. (26—4)

Philipp Fromm,

fabrikant ur in zlatnine,

Rothenthurmstrasse št. 9, nasproti Wollzeile, DUNAJ.

Naj se ne pozabi naslov.